

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY**
ul. Długa 47, 85-034 Bydgoszcz
Tel. 52 345-56-44, Fax 52 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 21 maja 2014 r.

Znak sprawy: RBG-61-04/14/MB-Sz/BS

DECYZJA Nr RBG – 9/2014

- I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy – po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Arkadiuszowi Pavlović prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Szkoła Mistrzów Tańca Pavlović w Olsztynie,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Arkadiusza Pavlović prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Szkoła Mistrzów Tańca Pavlović w Olsztynie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na stosowaniu we wzorcu umowy „Umowa”, postanowienia w brzmieniu:

„Zajęcia odbywają się w siedzibie Szkoły. W przypadku zmiany siedziby uczestnik zostanie wcześniej poinformowany”;

które może stanowić postanowienie umowne wpisane – na podstawie art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) – do Rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i po złożeniu zobowiązania przez Arkadiusza Pavlović prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Szkoła Mistrzów Tańca Pavlović w Olsztynie do zaoferowania klientom, którzy zawarli z przedsiębiorcą umowę opartą na wzorcu zawierającym klauzulę wskazaną w pkt I sentencji niniejszej decyzji, aneksu umożliwiającego zmianę umowy poprzez wykreślenie z niej zakwestionowanego przez Prezesa UOKiK postanowienia

nakłada się obowiązek wykonania tego zobowiązania w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

nakłada się na Arkadiusza Pavlović prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Szkoła Mistrzów Tańca Pavlović w Olsztynie obowiązek złożenia w terminie 2 miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji - sprawozdania z realizacji przyjętego zobowiązania, w szczególności poprzez:

przedłożenie podpisanych przez konsumentów 10 aneksów do umów zawartych w oparciu o wzorzec umowny „Umowa”, pozbawiających mocy wiążącej kwestionowanego przez Prezesa UOKiK postanowienia w brzmieniu:

„Zajęcia odbywają się w siedzibie Szkoły. W przypadku zmiany siedziby uczestnik zostanie wcześniej poinformowany”.

W przypadku nieskorzystania przez konsumentów z powyższej propozycji, należy przedłożyć **dowody na okoliczność przedstawienia konsumentom przedmiotowej propozycji.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2013 r. Postanowieniem Nr RBG-210/2013 – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK lub organ ochrony konsumentów) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy wzorce umowne stosowane przez szkoły nauki tańca z obszaru województw kujawsko - pomorskiego i warmińsko - mazurskiego zawierają niedozwolone postanowienia umowne, a co za tym idzie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, tj. art. 479³⁸§1 i art. 479³⁹ k.p.c. w związku z art. 385¹-385³ k.c. oraz mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowań w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorów umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Mając na uwadze dokonane na etapie postępowania wyjaśniającego ustalenia, Prezes UOKiK wszczął w dniu 31 stycznia 2014 r. – Postanowieniem Nr RBG-45/2014 – postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Arkadiusza Pavlović prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Szkoła Mistrzów Tańca Pavlović w Olsztynie (dalej: Arkadiusz Pavlović lub Szkoła Mistrzów Tańca), praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji niniejszej decyzji.

W odpowiedzi na postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, pismem z dnia 10 marca 2014 r. Arkadiusz Pavlović poinformował Prezesa UOKiK, iż od dnia 1 marca 2014 r. stosuje zmieniony wzorzec umowny „umowa”, z którego zostało usunięte postanowienie kwestionowane przez Prezesa UOKiK. Następnie w piśmie z dnia 10 kwietnia 2014 r. Szkoła

Mistrzów Tańca zobowiązała się do usunięcia skutków naruszenia stosowanych przez nią bezprawnych praktyk wobec aktualnych odbiorców oferowanych usług.

Prezes UOKiK zawiadomił Arkadiusza Pavlović o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (pismo z dnia 5 maja 2014 r.). Szkoła Mistrzów Tańca nie skorzystała z powyższego uprawnienia.

W toku niniejszego postępowania Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Na podstawie zebranych w toku postępowania dokumentów Prezes UOKiK ustalił, iż Arkadiusz Pavlović prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Szkoła Mistrzów Tańca Pavlović w Olsztynie. Z wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, iż przedmiotem działalności gospodarczej Arkadiusza Pavlović są pozaszkolne formy edukacji artystycznej (85.52.Z).

W ramach prowadzonej działalności przedsiębiorca od dnia 1 września 2013 r. do dnia 28 lutego 2014 r. stosował wzorzec umowy „Umowa”, który zawierał m.in. postanowienie, o treści:

„Zajęcia odbywają się w siedzibie Szkoły. W przypadku zmiany siedziby uczestnik zostanie wcześniej poinformowany”;

Arkadiusz Pavlović zaniechał stosowania ww. praktyki z dniem 1 marca 2014 r., poprzez usunięcie z wzorca umowy „Umowa” kwestionowanego przez Prezesa UOKiK postanowienia.

W oparciu o ustalony powyżej stan faktyczny Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów [dalej: *ustawa o ochronie (...)*], podejmuje się ochrony interesów konsumentów wyłącznie w interesie publicznym, tzn. wtedy, gdy daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach.¹ Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią **zagrożenie** dla interesu publicznego, bądź też **naruszają** ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy podejrzenia stosowania przez Szkołę Tańca praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na stosowaniu postanowień umownych wpisanych – na podstawie art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) – do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone (dalej również: Rejestr).

Praktyka ta mogła dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów Arkadiusza Pavlović, którzy chcieliby skorzystać z ich oferty i zawrzeć umowę nauki w szkole tańca.

Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

---

¹ Por. Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 stycznia 2009r., sygn. akt: XVII Ama 26/08.

Przedsiębiorca

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przede wszystkim przedsiębiorcę w znaczeniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 672, z późn. zm.). Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Prowadzona przez Arkadiusza Pavlović działalność polegająca na świadczeniu usług z zakresu pozaszkolnej edukacji artystycznej wykonywana jest w sposób zorganizowany, ciągły i ma charakter zarobkowy. Wobec powyższego, należy stwierdzić, iż Arkadiusz Pavlović jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)*.

Przesłanki wydania decyzji zobowiązującej z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Zgodnie z art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)*, jeżeli w toku postępowania przed Prezesem UOKiK w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 *ustawy o ochronie (...)*, jednak zobowiąże się on do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może w drodze decyzji nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Istota decyzji zobowiązującej polega na quasi-porozumieniu się przedsiębiorcy z Prezesem UOKiK co do sposobu załatwienia sprawy, będącej przedmiotem postępowania. Porozumienie to opiera się na pośrednim przyznaniu się przedsiębiorcy do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i zobowiązaniu się do określonego zachowania, które ma prowadzić do zakończenia tych naruszeń i zapobieżenia im w przyszłości, w zamian za odstąpienie Prezesa UOKiK od wydania decyzji z art. 26 lub 27 *ustawy o ochronie (...)*, stwierdzającej fakt naruszenia zakazu z art. 24 ust.1 *ustawy o ochronie (...)* oraz od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę.²

Analiza przepisu art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* pozwala jednoznacznie stwierdzić, że Prezes UOKiK może wydać powyższą decyzję w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- uprawdopodobnienia w trakcie postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, iż przedsiębiorca stosuje niedozwoloną praktykę, o której mowa w art. 24 ww. ustawy,
- złożenia zobowiązania przez przedsiębiorcę do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Uprawdopodobnienie (*semiplena probatio*) oznacza, że na korzyść Strony postępowania (przedsiębiorcy) odstąpiono od udowodnienia określonych faktów na rzecz uprawdopodobnienia – na podstawie okoliczności sprawy, lub innych informacji będących

---

² D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz*, Warszawa 2009r., s. 1048.

podstawą wszczęcia postępowania, że stosuje on określoną w art. 24 *ustawy o ochronie (...)* praktykę.³

Uprawdopodobnienia wymagają wszystkie przesłanki zakazu z art. 24 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* łącznie.

W świetle powyższego, stwierdzić należy, że do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest wystąpienie następujących przesłanek:

- 1) uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy,**
- 2) uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów,**
- 3) złożenie zobowiązania przez przedsiębiorcę.**

Uprawdopodobnienie bezprawności działania

W niniejszym postępowaniu uprawdopodobnienia wymaga zarzut określony w punkcie I postanowienia nr RBG-45/2014, cytowany na wstępie decyzji.

Ad I

W świetle przepisu art. 24 *ustawy o ochronie (...)* zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności (...) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.).

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej (art. 479³⁶ – 479⁴⁵ k.p.c.), której dokonuje się niezależnie od tego, czy wzorzec był, czy też nie był zastosowany w konkretnej umowie. Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Przepis art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., prowadzonego przez Prezesa Urzędu. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w ww. rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) *stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego*

---

³ M. Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 681.

przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)". W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) *praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. (obecnie art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)*".

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej i stąd niedozwolone będą także takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Powyższe oznacza, że stosowanie w obrocie z konsumentami postanowień, które zostały wpisane do rejestru jest działaniem bezprawnym.

W opinii Prezesa UOKiK, postanowienie umowne o treści wskazanej w pkt I niniejszej decyzji, może mieścić się w hipotezie klauzuli zamieszczonej pod poz. **4794**, w brzmieniu: *"Przedmiotem umowy jest nauczanie języka angielskiego (...) w siedzibie Szkoły przy ul. Fredry 7 lub w innym miejscu w przypadku zmiany tej siedziby w okresie objętym niniejszą Umową"* (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: SOKiK, z dnia 5 grudnia 2011 r., sygn. akt XVII AmC 3777/10).

SOKiK stwierdził, iż tego rodzaju zapisy naruszają art. 385¹ § 1 k.c. oraz art. 385³ pkt 19 k.c. tj. kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interes bowiem dają przedsiębiorcy uprawnienie do dokonywania jednostronnych zmian istotnych cech świadczenia, nie gwarantując konsumentom prawa do rezygnacji z dalszej nauki.

Konsumenci wybierając szkołę nauki języka, czy też jak w omawianym przypadku szkołę nauki tańca, biorą pod uwagę szereg elementów. Uwzględniają przy tym między innymi kadre szkoły, dogodnie godziny zajęć oraz położenie szkoły. Zmiana tych parametrów stanowi więc zmianę istotnych cech świadczenia, co należy uznać za sprzeczne z art. 385³ pkt 19 k.c.

Możliwość zmiany siedziby w omawianych przypadkach ma charakter uznaniowy, zależy tylko i wyłącznie od przedsiębiorcy. Wskazać przy tym należy, iż nawet jeśli zmiana cech świadczenia wynika z przyczyn obiektywnych i niezawinionych, to brak jest podstaw aby uniemożliwić konsumentowi prawa wypowiedzenia się na temat tej zmiany. Prawo odstąpienia od umowy należy uznać za minimum, które w ramach dobrego obyczaju, powinno przysługiwać konsumentowi.

W związku z powyższym należy uznać, iż kwestionowany zapis może stanowić niedozwolone postanowienie umowne, które może być tożsame z ww. klauzulą wpisaną do Rejestru.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy za uprawdopodobnione, że działanie Arkadiusza Pavlović mogło być działaniem bezprawnym.

Uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów sformułowała definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3 *ustawy o ochronie (...)*, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art.1 ust.1 ww. ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych klientów – traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 10 lipca 2008 r., sygn. VI ACa 306/08)⁴.

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, iż: *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów.*

W niniejszej sprawie bez wątplenia mamy do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów, wszystkich konsumentów będących klientami Szkoły Mistrzów Tańca, jak i potencjalnych zainteresowanych zawarciem umowy o naukę tańca. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem mogłyby naruszać zbiorowy interes konsumentów.

W świetle powyższego, za uprawdopodobnione należy uznać naruszenie przez Arkadiusza Pavlović zbiorowych interesów konsumentów.

Zobowiązanie przedsiębiorcy

Oprócz uprawdopodobnienia wyżej omówionych przesłanek, warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa UOKiK jest przyjęcie przez przedsiębiorcę określonego zobowiązania. Zobowiązanie przedsiębiorcy stanowi jednostronny akt woli, który w sytuacji wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* staje się obowiązkiem prawnym.⁵

Zobowiązanie może polegać na podjęciu działania bądź zaniechania, w zależności od tego, jaka postać zachowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów. W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez Szkołę Mistrzów Tańca zobowiązania do zaoferowania klientom, którzy zawarli z przedsiębiorcą umowę opartą na wzorcu zawierającym klauzulę wskazaną w pkt I sentencji niniejszej decyzji, aneksu umożliwiającego zmianę umowy poprzez wykreślenie z niej zakwestionowanego przez Prezesa UOKiK postanowienia.

Prezes UOKiK uznał, iż w tak ustalonych okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, zasadnym będzie przyjęcie zobowiązania Strony i wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 *ustawy o ochronie (...)*.

⁴ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa (...)*, op.cit., s. 962.

⁵ M.Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa (...)*, op.cit., s. 681-682.

W ocenie Prezesa UOKiK zobowiązanie przedstawione przez przedsiębiorcę zmierza do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów i w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów, stąd wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej w zakresie zarzutów z punktu I sentencji decyzji, należało uwzględnić.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

Ad II

Obowiązek składania informacji o stopniu realizacji zobowiązania

Stosownie do art. 28 ust. 3 *ustawy o ochronie (...)* elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa UOKiK obowiązku składania w terminie wyznaczonym przez organ ochrony konkurencji i konsumentów informacji o stopniu realizacji zobowiązań, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania. Nałożenie zaś obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa UOKiK z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy⁶, a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązań, jakim jest sprawozdanie. Szkoła Mistrzów Tańca powinna przedłożyć podpisane przez konsumentów 10 aneksów do umów zawartych w oparciu o wzorzec umowny „*Umowa*”, pozbawiających mocy wiążącej kwestionowanego przez Prezesa UOKiK postanowienia. W przypadku nieskorzystania przez konsumentów z powyższej propozycji, należy przedłożyć dowody na okoliczność przedstawienia konsumentom przedmiotowej propozycji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy.

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczewska*

---

⁶ D.Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa(...)*, op.cit., s.1055.